

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy
Diplomant: Bc. Iveta Kopecká
Vedoucí projektu: doc. Ing. arch. Tomáš Hradečný

Katolická teologická fakulta jako jedna ze zakládajících fakult Karlovy Univerzity dnes nemá vlastní budovu a přežívá v nevyhovujícím podnájmu. Jednou z prověřovaných lokalit pro její nové umístění je areál Benediktinského kláštera v Emauzích. Dominantní poloha kláštera na ostrohu nad nivou Vltavy byla v 19. století narušena výstavbou bytových domů, zastiňujících pohled na jižní průčelí kláštera z Vyšehradské ulice. Průhledu ulicí od botanické zahrady tak dnes vévodí závěr kostela Panny Marie se sanktusníkem. Příchod od Karlova náměstí je konfrontován se slepým štítem řady domů, zakončené utilitární eklektickou stavbou nulové hodnoty. Zpracování návrhu tedy muselo reagovat na celou řadu podnětů a omezení, z nichž formálně největší je evidence areálu v seznamu Národních kulturních památek a na listině UNESCO. Zatímco památková péče by se k podobnému projektu vyjadřovala pouze v hypotetické rovině a spíše by jej odborně hodnotila jako takzvaně nepřijatelný, pohled Benediktinského řádu, který areál vlastní a z titulu zakládací listiny krále Karla IV. jej již sedmé století spravuje, je perspektivou někoho, kdo tu byl dlouho před památkovou péčí a bude tu i dlouho po ní. Benediktini by novou budovu fakulty na svém pozemku přivítali.

Iveta Kopecká přijala výzvu a ve svém návrhu vsadila na kontext. Utilitární stavby varny s jídelnou a domku zahradníka nahradila kubickou věžovitou hmotou na čtvercovém půdorysu, přivrácenou k slepému štítu bytového domu, která všemi třemi zbývajícimi fasádami, členěnými pravidelným rytmem oken, shlíží do ulice i do zahrad. Druhou část stavby ukryla za ohradní zeď klášterních zahrad, které přiznala roli tvůrce prostoru, a skryla ji téměř celou pod terénní vlnu, inspirovanou svažitým profilem jižní zahrady. Tím dosáhla dvojího efektu – zaprvé minimalizace zastínění kláštera v průhledu Vyšehradskou ulicí a zadruhé zachování měkkého reliéfu zahradního traktu. Oba efekty jsou znakem kvalitního konceptu řešení a legitimizují záměr nového objektu na daném místě.

Dispoziční a provozní řešení je zvládnuto s přehledem, když hlavní hmota zahrnuje v podstatě celý provoz školy včetně učeben a kabinetů, zatímco pod terénní vlnou v zahradě je celý komplex knihovny s depozitářem a přednáškovým sálem. Jako správný krok hodnotím návrh objektu bez podzemních garáží a využití předpokládané novostavby parkovacího domu na západní hranici areálu. Mírnou obavu bych měl z hlediska únikové cesty z přednáškového sálu v knihovně – prošla tato verze úniku odbornou oponenturou? Jakým způsobem by autorka řešila případný požadavek na druhý směr úniku?

Diplomní projekt Ivety Kopecké hodnotím kladně, oceňuji odvahu, s jakou se pustila do nelehkého úkolu ve velmi komplikovaném území. Doporučuji práci přijmout k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm B.

Tomáš Hradečný